

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXIIII. Elisabet mulieri beatae, Dei mente illustratae, in abdito
loko, uera Virginis corporis in coelum assumptio fuit nunciata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

LIBER PRIMVS.

35

pulsa. Interim autem ipsi sese receperunt, atq. in fuga praesidium posuerunt; ciuitas uero fuit obsidione liberata.

MIRAC. VIRG. XXIIII.

Elisabet mulieri beatae, Dei mente illustratae, in abdito loco, nera Virginis corporis in coelum assumptio fuit nunciata.

Elisabet beatissima, ac sanctissima mulier, ob sanctitatem digna fuit, quae e, educta quasi de corpore mente, altius raperetur ad ea arcana intelligenda, quae illis, qui in corporib. degunt, minimè possunt enunciari. Inter cetera uero, quae illi à Deo, diuino afflatu impertita, ac uulgata fuerūt, illud memoratu dignum, & minimè prætereundū episcopus Turonum in mediū afferit. Viderat. n. ipsa mulier in remotissimo secessu sepulcrum mirabili splendore effulgens: in quo diuinae mulieris simulacrum erat, quod innumerabilib. Angelorum simulacris, atq. imaginib. erat circumdata. Deinde uero paullò post, maximo plausu, & triumpho erectam è tumulo coelestem illam mulierem ab Angelis ad coelum uidit efferi; cui è cœlo descendens, obuiam procedebat uir, cuius alma lux, quo quis præclarissimo lumine erat lucidior, & clarior, quiq. præstanti, ac uictrice dextra triumphalis crucis insigne gestabat. Ille laetissimè mulierem exceptit, & in coelum statim comitatus est. Quaerente autem Elisabet, de Angelo, quo cum sanè longos sermones saepè consumere consueuerat, quidnam ea, quae uiderat, portenderent; ipse eius rei caus

E 2 fam

SIBUS

sam benignissimè exposuit. Hunc.n.sermonem coele
stis nuncius habuit, o elisabet, Eximia benignitate
sua immortalis Deus puritatis tuae studiosus, & amā
tissimus, ob quam tibi saepè coelestia arcana, & recon
ditissima aperuit, nunc, tibi maximam rem declarat,
quam diuina ope instincta modò uidisti. ità.n.corpo
re, ut spiritu Christi parentem, in aeterni patris regiā
elatam fuisse, ea, quae uidisti, indicant. Quis.n.locus
in terris, diuini spiritus sedem, & domicilium? quae re
gio immaculatissimum Dei parentis corpus, licet can
dida iam anima euolasset, dignè capere, aut contine
re potuisset? Cur non etiam illo corpore coelum exor
natum oportuit ad beatos omnes cumulatè exhil
arandos; à quo nouem mēseis coeli rex gestatus est, ex
quò prodijt, atq. editus fuit coelestis uiae muniendae
dux, & auctor?

MIRAC. VIRG. XXV.

*Virgo præfō est iuueni, à quo insigniter diligebat; qui, dū
animam efflatus eſſet, desparatione abducebat; & illum in
coeli uiam reducens, beatorum uitæ compotem facit.*

CLericus ea mētis puritate excellebat; ut ultrò
ad Virgini comiserendum ferretur, cùm me
moria repetebat, quām olim acerbis vulne
rib. castum eius pectus transfixum, & fauciatum fuif
set. Deplorabat.n.moestissima illa, & lugubria tem
pora; quib. ipsa sanguine filium imbutum, cruen
tatum, ac aspersum; & in asperrimā cruce praecordijs
mortem continentem, & mortuum deniq. viderat.

Quarè